

Smrt americké diplomacie v izraelsko-palestinském konfliktu

 nationalinterest.org/blog/middle-east-watch/death-us-diplomacy-israeli-palestinian-conflict-206179

4. února 2023

Nejvýznamnější vývoj během nedávné cesty ministra zahraničí Antonyho Blinkena do Izraele a na Západní břeh neměl s jeho návštěvou nic společného. Blinkenovy nenápadné návrhy na rozptýlení konfliktu mezi Izraelem a Palestinci znamenají rychle se zmenšující diplomatickou stopu USA na tom, co bylo po mnoho let klíčovou složkou americké politiky v regionu.

Mnohem zajímavější a historicky významnější bylo zveřejnění obskurního izraelského ministerstva o každoročním nárůstu počtu obyvatel osadníků ve více než 200 osadách na Západním břehu Jordánu.

Zpráva Registru obyvatelstva ministerstva vnitra uvádí , že izraelská osadnická populace vzrostla na více než 500 000 na vlastním Západním břehu a na více než 200 000 v osadách anektovaného východního Jeruzaléma.

Kvantifikace pokračujícího, neúprosného nárůstu osídlení Izraele pokračuje v trendu starém jako okupace sama. Po více než půl století, bez ohledu na to, která izraelská vláda – levá, pravá nebo středová – vládla moc, izraelská osadní populace a počet izraelských osad vzrostly. V probíhající zápas mezi Izraelci a Palestinci o kontrolu a suverenitu neexistuje lepší barometr izraelského úspěchu a

souběžných nebezpečí nejen pro vyhlídku na palestinskou suverenitu, která byla kdysi považována za klíč k regionální stabilitě, ale také pro zdraví Izraele. vlastní demokracie .

Dokument ministerstva zobrazuje osidlovací podnik, který neustále roste na celém Západním břehu Jordánu. To zahrnuje ty osady v oblastech východního Jeruzaléma, formálně anektované Izraelem, s populací více než 200 000, a okruh velkých sídelních oblastí kolem Jeruzaléma zahrnující takzvaný „Velký Jeruzalém“. Nárůst počtu obyvatel zahrnuje osady v řídkce osídleném údolí Jordánu a také osady na vysočinách v Judeji a Samaří, kde žije současný ministr financí Bezalel Smotrich. Smotrich se narodil v osadě na Golanských výšinách a stále žije v srdci osadního hnutí Block of the Faithful, které bylo v posledním půlstoletí předvojem pokusů „ukořistit a usadit se“ na celém Západním břehu.

Kromě růstu těchto formálních, povolených osad, takzvané nelegální osady a základny původně založené bez formálního vládního souhlasu během posledních 25 let stále rostou v počtu a počtu obyvatel. Nemělo by být maličností, že po sobě jdoucí izraelské vlády se zavázaly demontovat tyto základny bez praktického účinku. Americké administrativy už dávno dokonce ani nepožadují, natož aby Izrael dodržoval takové závazky vůči Washingtonu.

Za posledních padesát let existovala pouze jedna smysluplná (i když pomíjivá) překážka nárůstu osídlení Izraele: násilí, které provázelo druhou intifádu v letech 2000 až 2005.

Nejistota způsobená palestinským povstáním však pouze snížila roční nárůst osídlení. Naproti tomu diplomacie sponzorovaná Spojenými státy – počínaje „jednáními o autonomii“ v roce 1977 a pokračující během dlouho skomírajícího procesu v Oslu, který začal v roce 1992 – nedokázala omezit a pravděpodobně usnadnila nárůst. Objektivním hodnocením této epochy lze totiž konstatovat pouze to, že jedním z klíčových cílů diplomatických procesů poslední generace byl mimořádný nárůst osad a osadníků.

Současné angažmá Bidenovy administrativy v Palestině je i nadále založeno na předpokladu, že palestinské bezpečnostní služby musí dodávat zboží do Izraele a chránit jeho osadníky a vojáky, bez jakékoli vyhlídky na základní odměnu, kterou Palestinci dlouho očekávají: nezávislost, suverenitu a ústup izraelských obranných sil a osadníků na uznanou hranici. Pokud dohody z Osla ve své nejlepší podobě naznačovaly takový výsledek, bylo od operace Obranný štít v dubnu 2002 jasné, že neexistuje reálná vyhlídka na jakýkoli významný izraelský bezpečnostní nebo osadní ústup na Západním břehu Jordánu a že diplomatické úsilí vedené Spojené státy čelit této realitě a přeměnit okupaci v nezávislost a suverenitu selhaly.

Spojené státy, včetně současné administrativy, se již dávno vzdaly neúprosnému nárůstu izraelských osad. Žádná seriózní diplomacie mezi stranami nebyla vedena od vlády George W. Bushe a je to již více než deset let, co Američané vůbec uvažovali o diplomatické snaze zmrazit, natož zvrátit růst osad.

Při absenci takového „diplomatického horizontu“ založeného na vytvoření palestinského státu na Západním břehu Jordánu a v pásmu Gazy přišli vynalézaví diplomaté s řadou rychlých řešení ve snaze zachovat fikci diplomatického pokroku a USA. angažovanost. V nejlepším případě tyto snahy léčí méně žádoucí příznaky pokračující okupace – zejména palestinskou opozici vůči izraelské teritoriální *fait accompli* – spíše než konfrontaci s věcí, v jejímž jádru je dlouho praktikované úsilí Izraele vytvářet „fakta na místě“. Takže například americké angažmá se nyní soustředí na další bezpečnostní plán Západního břehu, jehož cílem je opět narovnat kruh mobilizace lidové palestinské podpory institucím – bezpečnosti a jiným –, které žalostně nedokázaly ochránit Palestince a jejich politické dědictví, z toho, co považují za hlavní politickou, ekonomickou a často osobní hrozbu: osadníci a osady.

Geoffrey Aronson je nerezidentem v Middle East Institute a bývalý poradce EU a dalších pro regionální politické a bezpečnostní otázky.

Obrázek: Paparazza/Shutterstock.com.